

مرغ عزا و عروسی

واحد‌های ذی‌ربط اعلام و ملاک عمل قرار می‌گیرد.
۳ - قیمت‌های تعیین شده توسط کمیته قیمت‌گذاری در واقع قیمت‌های سه‌گانه هستند که عبارتند از:

- الف - قیمت فروش تولیدکننده یا واردکننده
 - ب - قیمت فروش شرکت‌های توزیع‌کننده دارو
 - ج - قیمت مصرف‌کننده
- در واقع بند سوم، قیمتی است که داروخانه‌ها براساس آن دارو را در اختیار مصرف‌کننده قرار می‌دهند و در سراسر کشور یکسان است.
- ۴ - یکی از مسایل مهم در قیمت‌های سه‌گانه دارو که توسط کمیته قیمت‌گذاری تعیین می‌شود مارژین (سود) شرکت‌های توزیع‌کننده دارو و سود داروخانه‌ها است. در همین رابطه سود شرکت‌های

۱ - طبق قانون نظارت بر مواد خوردنی و آشامیدنی، قیمت‌گذاری دارو بر عهده وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی است. براساس همین قانون، کمیته‌ای به نام کمیته قیمت‌گذاری با حضور اعضای مشخص شده در قانون تشکیل، و در فواصل زمانی مشخص در جلسات خود قیمت دارو را مشخص می‌کنند.

۲ - کمیته قیمت‌گذاری دارو، براساس تقاضای کارخانه‌های تولیدکننده دارو، یا واردکنندگان دارو مبادرت به قیمت‌گذاری می‌نماید. تقاضاهای قیمت توسط کارشناسان اداره کل نظارت بر دارو به‌طور دقیق بررسی شده و نتیجه کار جهت تصمیم‌گیری نهایی به کمیته قیمت‌گذاری ارایه می‌گردد. این کمیته نیز قیمت‌های مصوب را به‌طور رسمی به

چنین داروهایی دیده نشده و در این رابطه سود توزیع کننده و سود داروخانه کاهش می‌یابد. یعنی این که توزیع کنندگان دارو و داروخانه‌ها باید برای داروهای با قیمت مصرف کننده بالا، از یک سو سرمایه‌گذاری بیشتری داشته باشند، و از سوی دیگر سود کمتری عایدشان شود. این استدلال لرزان، از ابتدای دولت نهم گریبان نظام دارویی را گرفته، و اعتراض شرکت‌های توزیع کننده دارو و داروخانه‌ها نیز تاکنون به جایی نرسیده است.

۸- یک بار به بهانه این که دارو جزء داروهای یارانه‌ای است، سودش برای توزیع کننده و داروخانه باید کاهش یابد. سود داروهای یارانه‌ای برای توزیع کننده و داروخانه آن قدر پایین است که هیچگونه توجیه اقتصادی برای این واحدها نداشته و تنها کمک به بیماران، انگیزه این واحدها یعنی توزیع کننده و داروخانه برای توزیع و عرضه داروهای یارانه‌ای است.

۹- در مورد پدیده مکمل‌های دارویی که آن هم پدیده دولت‌های نهم و دهم می‌باشد، وضع از این هم بدتر است. علی‌رغم این که سود مکمل‌های دارویی برای توزیع کننده ۱۲ درصد، و برای داروخانه ۲۰ درصد تعیین شده، ولی بعضی از واردکنندگان مکمل‌های دارویی این قاعده را رعایت نکرده و وزارت بهداشت هم به بهانه این که اگر کسی شاکی باشد، رسیدگی می‌کنیم، عملاً چشم خود را بر این مساله بسته است. به‌عنوان مثال، یکی از شرکت‌های بزرگ واردکننده مکمل‌های دارویی قیمت‌های رسمی براساس سود ۱۲ و ۲۰ درصدی را از ابتدای کار رعایت نکرده و سود واردکننده را ۱۰ درصد، و سود داروخانه را ۱۵ درصد در نظر

توزیع کننده برای داروهای تولید داخل ۱۲ درصد و برای داروهای وارداتی ۱۰ درصد می‌باشد. همچنین سود داروخانه برای داروهای تولید داخل ۲۲ درصد و برای داروهای وارداتی ۱۵ درصد می‌باشد.

۵- مساله سود شرکت‌های توزیع کننده دارو و سود داروخانه از جمله مسائلی است که طی سالیان طولانی مطابق بند چهارم از سوی کمیته قیمت‌گذاری دارو رعایت می‌شده و جزء مسایل تثبیت شده در نظام دارویی کشور، مورد قبول قرار گرفته است اما از ابتدای روی کار آمدن دولت نهم و ادامه آن در دولت دهم، سود شرکت‌های توزیع کننده دارو و سود داروخانه دستخوش تغییر شده و در واقع قاعده بازی به هم ریخته است.

۶- به هم ریختگی در سود داروخانه با توجه به مشکلات اقتصادی این بخش از چرخه دارو درمانی مملکت از یک سو، و تغییرات به‌وجود آمده در سود شرکت‌های توزیع کننده دارو با توجه به دستورالعمل‌های اجرایی ریز و درشت وزارت بهداشت از سوی دیگر، مشکلات زیادی ایجاد کرده که تاکنون فریاد هیچ یک از آن‌ها به گوش مسؤلان مربوطه یا نرسیده، یا اگر رسیده مورد توجه قرار نگرفته و از شروع دولت نهم تاکنون در بر همان پاشنه در حال چرخیدن است.

۷- یک بار به بهانه این که قیمت مصرف کننده دارو بالا است، سود شرکت‌های توزیع کننده دارو را، و به دنبال آن سود داروخانه را کم می‌کنند. به این مساله هم توجه نمی‌شود که برای داروی با قیمت بالا، سرمایه‌گذاری بیشتری باید صورت بگیرد. به عبارت دیگر، قیمت بالای مصرف کننده دارو دیده می‌شود، ولی خواب سرمایه بالا برای

داروخانه به اندازه کافی شکننده هست که دیگر توان تحمل این‌گونه سیاست‌های «پوپولیستی» را نداشته باشد.

این را هم در نظر داشته باشیم که داروخانه (این که در این آخر کاری روی داروخانه بیشتر تأکید می‌کنم این است که اقتصاد داروخانه شکننده‌تر از اقتصاد شرکت‌های توزیع دارو است) علاوه بر این که مکانی دارو درمانی بوده و ستون اصلی چرخه دارویی در نظام سلامت می‌باشد، بنگاهی اقتصادی نیز هست که باید نگاه درستی به آن داشته باشیم، نه این که فکر کنیم داروخانه در واقع «مرغی» است که باید سرش را هم در عزا برید و هم در عروسی. پس برای کمک به اقتصاد داروخانه، لازم است هرچه سریع‌تر در سیاست‌های سال‌های اخیر پیرامون قیمت‌گذاری دارو تجدید نظر صورت گرفته، و از به کار بردن استدلال‌های سست و شکننده برای ادامه روش‌های دولت‌های نهم و دهم پرهیز شود.

دکتر فریدون سیامک‌نژاد

می‌گیرد. وزارت بهداشت نیز تاکنون هیچ‌گونه برخوردی با این پدیده نکرده و با این استدلال که قیمت مصرف‌کننده برایشان ملاک است، چشم خود را بر این بی‌عدالتی نسبت به شرکت‌های توزیع‌کننده دارو و داروخانه بسته است.

۱۰- سخن کوتاه این که، کم کردن سود شرکت‌های توزیع‌کننده دارو و داروخانه‌ها به بهانه کمک به مصرف‌کننده در واقع شعاری «پوپولیستی» است که ظاهری قشنگ دارد، ولی در واقع تیشه به ریشه توزیع‌کننده و داروخانه که از ارکان اصلی نظام دارو درمانی کشور هستند، می‌زند. اینک که مردم با انتخاب خود باعث شده‌اند تا دولت تدبیر و امید شکل بگیرد و در واقع، به شعارهای «پوپولیستی» دولت‌های نهم و دهم و کارگزاران آن دولت‌ها «نه» گفته‌اند، وزارت بهداشت باید در این‌گونه سیاست‌ها تجدیدنظر کرده، و داروخانه‌ها و شرکت‌های توزیع دارو را بیش از این در تنگنای اقتصادی قرار ندهد.

البته، این را در نظر داشته باشیم که اقتصاد